

MESTER OG LÆRLING

af C. Hostrup.

(1852. Kasino.)

Moderato.

V. Thrane., „Fjeldæventyret.“

I.

dolce legato.

Therese.

V. 1. Lys og Skyg-ge fly paa Stand, Dagens Farver
V. 2. Ej en Lyd! Nu tav til - sidst Aften.vindens

1. graa - ne, svagt kun ble - ges Højens Rand af den hvi - de Maa - ne. Hvordan mil - de, dunkle
2. Stem - me. Hjer - tet, træt af Støj - en hist, fø - ler her sig hjem - me hvi - ler ud fra Dagen

p

1. Ro dog gør Sindet let og fro! *f* *p dolce.*
2. varm, drømmer sødt ved Nattens Barm.

V. 3.

O jeg elsker disse Trær
Højen hist, den runde!
Hver en Plet mig Hilsen bær
Fra de Aar som svunde;
Her min Barndoms bedste Drøm
Dukker op af Mindets Strøm.

Andantino.

II. *p*

Brink.

1. Fra

Mor - gen til Mid - dag paa Ga - den jeg ren - der, jeg mö - der i Ti - vo - li, naar Flok - ken er
dybt jeg det fö - ler, kun Kjer - lig - hed er det, som at - ter skal hæ - ve mig mod Him - len den

sols, jeg fængs - les af Lok - ker, af Föd - der og Hæn - der, en blæn - den - de Nak - ke gjør mig
blaa; som Ro - me - o gaar jeg med Flam - men i Hjer - tet ak, hvor er min Ju - li - e? Kun

gan - ske per - plex. Et Blik nu mig saa - rer, et Smil mig be - daa - rer, og hen - rykt jeg
Ju - ler jeg saa. Hvor er hun at fio - de, den e - ne - ste Kvin - de? Er Bil - le - det

skim - ter min Sol gjen - nem Skyr: Ak, Læ - ber og Oj - ne var glim - ren - de Lög - ne, jeg hö - rer kun
her da kun Af - sind og Tant? O kjækt som en Sva - ne paa Æ - be - nens Ba - ne min Aand skul - de

Fru Bøgedal.

Brink.

Stemmen og med Rød - sel jeg flyr. Med Rød - sel De flyr! Med Rød - sel jeg flyr. 2. Ja
hæ - ve sig, hvis hen - de jeg fandt. Hvis hen - de De fandt? Hvis hen - de jeg fandt.

Andante.

Bjernø.

Fredm. Ep. N° 76.

oprindl. Rodolfe. „L'aveugle Palmyre.“

III.

Ull den Dan-nemand, som daglig u- for før-det, træder i skranken for Fol-kets Sag,
 V. 1. der med Pen i Haand, som Ridderen med Svar-det, før-rer mod Løg-nen sit ku- sende Slag!

mf
 O Ven-ner, et Le-ve til den Edles Pris! Leve Grøn-holdt med samt hans A-vis! Tusind Tak-jeg

f
 ber! Gid han u- for før-det læn-ge maa før-re sit Tug-tens Ris!

V. 2.

GRØNH. Ak, kun halvførtjent er Æren, som jeg høster
 Tilgiv! min Tak ej jeg tolke kan.
 BRINK (til Therese.) Nej, læg Mærke til, hvor Flynderen sig bryster!
 THERESE. Naadig han smiler, den store Mand.
 BJERNØ. Vi tomme vort Glas i et begejstret Drag.
 BJERNØ og de Fremmede. Skaal, Hr. Grønholdt! og Tak for idag!
 GRØNH. Jeg er næsten roet. (BJERNØ og de Fremmede.) Snart den Fryd vi høster
 Atter at se Dem i Vennelag.

V. 3.

GRØNH. Saa Farvel da — jeg maa Tiden ej forsømme.
 (til Bjernø.) Snarlig De ser mig i Deres Hjem.
 (til Therese.) Dem jeg ønske vil behagelige Drømme.
 THERESE halv for sig selv. Aa ja, jeg drømmer vist ej om Dem.
 BJERNØ. God Nat da! Imorgen vi Dem ser igjen?
 BJERNØ og de Fremmede. Leve Grønholdt, vor værdige Ven!
 GRØNH. En god rolig Nat. (ALLE idet de gaar.) Hjemad maa vi rømme,
 Natten os kalder til Hvilen hen.

Allegro.

H. Rung., Svanehammen.

IV. *f* *Aage.*

1. Til Da - gens Liv og So - lens Skin mig dra - ger en løn - lig Stem - me; hvor
 bort mig drog en væl - dig Trang fra Gra - ven, saa mørk og ö - de, til
 sted jeg maa, ja bort paa Stand at ny - de min Ung - doms Da - ge! Saa

rall. *a tempo*

Nat - ten bor med ble - gen Kind, jeg mig al - drig föl - te hjem - me. Did op, did - op min Hu sig
 Lys og Daad, til Kæm - pe - gang, og de fag - re Ro - ser rö - de. Mit Hjem, mit Hjem, min Læng - sels
 tag mig med, Du vi - se Mand, naar Du ven - der did til ba - ge! O hör, o hör min var - me

svang, og al - drig Jor - den köl - de den U - ro, som min Sjel be - tvang. Saa læng - sels - fuldt jeg
 Bo, hvor Li - vet far - vet strøm - mer og al - drig mat sig slaar til Ro, ak der som han jeg
 Bøn og led fra Mul - met at - ter mig til Din Ver - den lys og skjøn! Kun Du min Læng - sel

rall. *mf a tempo* *p* *Kor. piu mf*

föl - te, jeg föl - te, ja jeg föl - te: I Da - gens Liv, i So - lens Skin, der hav - de mit Hjar - te hjem - me. Han
 dröm - mer; jeg dröm - mer, ja jeg dröm - mer om Liv og Daad og So - lens Skin, og al - le de Ro - ser rö - de. Han
 fat - ter, Du fat - ter, ja Du fat - ter, at Da - gens Liv, og So - lens Skin, mig kal - der med Magt til - ba - ge. Du

lento *rall.* *a tempo* 1. 2. *Aage.* 3.

föl - te, ja han föl - te. I Da - gens Liv, i So - lens Skin, der hav - de hans Hjar - te hjem - me. 2. Ja
 dröm - mer, ja han dröm - mer om Liv og Daad i So - lens Skin, og al - le de Ro - ser rö - de. 3. Af -
 fat - ter, ja Du fat - ter, at Da - gens Liv og So - lens Skin mig kal - der med Magt til ba - ge!

Andante.

„Høns gummans Visa.“

V.

Grim.

Chor af Ellefolk.

1.

V. 1.

Sa - det Du vra - ger ved Ven - ner - nes Bord. Som har dig saa kjar.
Nu er Dit Hjem paa den støj - en - de Jord. O hvad vil Du

2. Grønh.

der! Min Frygt maa sig fjær - ne; saa ser jeg Dig gjer - ne, den Dragt er mo - der - ne.

Aage.

Saa kom! gjer Pl. nen kort. O at skil. les er saa haardt, og dog jeg maa bort.

V. 2.

GRIM. Larmen deroppe Din Hu stander til.
CHOR. Du maa jo afsted?
GRIM (giver ham en Hat.) Ei jeg Dig holder, saa gak, hvor Du vil.
CHOR. Vor Længsel gaar med.
GRØNH. Tag Afsted nu bare!
Og Taarerne klare
Du gjerne kan spare.
Saa kom, og løs Dig riv.
AAGE. O ja — op til Lys og Liv!
— Jeg maa det — tilgiv.

V. 3.

GRIM (til Grønh.) Kjærlig og trofast Du skjærme ham maa.
CHOR. Vi stande paa Vagt.
GRIM. Hvis Du ham sviger, vor Hevn skal Dig naa.
CHOR. Ja tag Dig i Agt.
GRØNH. Vær rolig, min Kjære!
Jeg skal paa min Ære
En Fader ham være.
(til Aage.) Naa gjer nu ingen Spræl!
AAGE. Nej, afsted til Liv og Held!
Hav Tak og lev vel!

Allegro.

VI.

p *mf*

Aage.

1. O min Lyk - ke kan jeg nep - pe fat - te, Jor - dens ri - ge un - der - ful - de
2. Høj - e Sol, saa stærk og mild til - li - ge! End jeg staar som frem - med i Dit

Skat - te, nu paa en Gang den til mig be - tror. Sorg og Savn har
Ri - ge, o men kjær - lig dog Din Søn mod - tag! Lad Dit Øj - e

rit. *a tempo* *rit.* *a tempo*
gan - ske jeg for - gjæt - tet, nu jeg le - ver, nu jeg al - drig træt - tet føl - ger
huldt min Vej be - skin - ne, lad min fej - re Ung - doms - tid hen rin - de som en

Gla - den i dens let - te Spor, føl - ger Gla - den i den let - te Spor.
lys og lif - lig Som - mer - dag, som en lys og lif - lig Som - mer - dag!

mf

Andante.

Mogens.

Dansk Bondevise.

VII.

V. 1. Hvis De Dem for Øjet vil stille den Sag, De sik kert min Lykke for.

skaar. Naar om man har støj-et den udslag-ne Dag, og træt fra sit Arbejd man gaar, det

Trine, Aage og Mogens.

dejligt er at finde en lille Veninde, med hvem man sin Aften forslaar. Det dejligt er at finde en lille Veninde, med

hvem man sin Af-ten for-slaar.

V. 2. Ja
V. 3. Ja

V. 3.

MOGENS. Ja her, naar man tar den
Plaser, som den skal,

Gaar Livet saa frydeligt hen.

TRINE. Og vil man paa Farten,

Og vil man til Bal,

Saa gaar det saa nemt med en Ven.

MOGENS. Og har man i sin Kvide

En Glut ved sin Side,

O hvem vil da græde for den?

ALLE TRE. Og har man i sin Kvide

En Ven ved sin Side,

O hvem vil da græde for den?

MOGENS. Ja spiser jeg ene,

Det smager mig ej.

Hvad Retter saa for mig de bær.

TRINE. Og gaa vi alene

En skyggeløs Vej,

Er tidt os den Vandring for svar.

MOGENS. Men hvad der saa skal hænde,

Det glider for Tvende,

Som trofast hinanden har kjær.

AAGE(alene.) Men hvad der saa skal hænde,

Det glider for Tvende,

Som trofast hinanden har kjær.

Andantino.

VIII. *dolce* *p* *mf* Aage. 1. Ja som

Ro - sen - hun bram - mer i ri - ge - ste Pragt. Brink. Ri - ge - ste Pragt. Aa. Blandt al - le de Blom - ster
 sku - er jeg klart hun er yu - dig og fin, Aage. Yu - dig og fin! Br. En Stjer - ne paa Nat - tens

smaa. Paa den rød - men - de Kiad har sig Sol - straa - len lagt. Br. Sol - straa - len lagt! Aa. Og
 Karm. Hun er lif - lig og hed som den skum - men - de Vin. Aa. Skum - men - de Vin! Br. Og

2 Gang Begge.

trængt sig til Hjør - tets Vraa. Far - vens Skjær, Duf - ten hun bær' spre - der hun ven - ligt til
 daa - rer som den vor Barm. Aa. Glæ - den gror i hen - des Spor Li - vet hos hen - de kun

hver. O hun har i sit Blik en tryl - len - de Magt. Br. Tryl - len - de Magt! Aa. Ja jeg har fölt den
 bor. I mit Hjør - te det klin - ger: Gid hun var min! Br. Gid hun var min! Beg. Da var min Rig - dom for

1. her. 2. stor. *p* Br. 2. Ja nu

Allegretto.

Brink.

Fredm. Sång: N° 54.
(efter en svensk Polska.)

IX.

mf

V. 1. Da paa den Vis De ta-ler, saa har jeg Intet me-re her at sva-re; ja naar Freknen be-
 V. 2. Ik-ke sandt, De for æ-rer dog først en Gave mig, til Trøst i Vaanden? o jeg ser at De

mf

1. fa-ler, jeg i-ler glad i Kamp mod hver en Fa-re. At jeg nu mig fra Dem skal fjær-ne,
 2. bæ-rer et ud-trykt Bil-led af Dem selv i Haanden. Denne Ro-se maa De mig stjan-ke.

Charlotte.

Brink.

1. det dog knap jeg kan bæ-re. Men i-fald jeg nu ser det gjerne... Skal en Pligt det mig væ-re.
 2. den skal mild-ne min Klæ-ge. Ja jeg der-paa skal mig be-tæn-ke, til De ven-der til bæ-ge.

Grønh.

f

1. Kom nu! kom nu! afsted! afsted! *f* Naa vil De med? *f*
 2. Kom nu! kom nu! men bedste Ven, hvor vil De hen? *mf*

Brink.

Char.

Brink.

1. Saa far-vel! jeg skal da gan-ge. Gid Dem Ty-ren ej maa stan-ge! Aa lad saa væ-re!
 2. De vil ej min Gang for-se-de? Ty-ren Hi-der ej det Re-de. *Gr:* Naa, faar det En-de!

1. det paa min Æ-re bli'r til dens For-træd. *ff*
 2. Ja, lad os rende. Alle snart vi ses, i-gjen.

„Visetulle, min Lire.“

Andantino.

Brink.

X.

p legato.

p

V.1. „Vin - de, vin - de Nøg - le Garn!“
 V.2. „Vin - de, vin - de Nøg - le Garn!“
 V.3. „Vin - de, vin - de Nøg - le Garn!“

p

1. Jeg skal sid - de som et ar - tigt Barn, vind kun Traaden af min Arm! Vind kun Hjør - tet
 2. Lykken mod mig har været et Skarn, men fra den Gang Dem jeg saa, smil - ler den huld med
 3. nu er jeg Lyk - kens Skjø - de - barn. Se hvor Traaden, blød og fin, knyt - ter De - res

1. ud af min Barm! Vind alt Mit - jeg er be - redt, men vind ik - ke Lyk - ken fra den
 2. Øj - ne blaa, og jeg gi'r med hen - rykt Aand, min Lyk - kes Traad i De - res
 3. Haand til min! men er den lidt skjær end - nu, o vind da for - sig - tig, at den

1. stak - kels Po - et!
 2. Hlle bit - te Haand.
 3. ej gaar i - tu!

Andante con moto.

Kuhlau. (, Lulu.)

Grim.

XI. *p*

1. Ja naar Ug - ten fra Re - den er fløj - en, med Skrig til sin nat - li - ge
 no - gen her - op - pe Dig kræn - ker og rø - ver Dit Hjør - te sin
 gøg - len - de Glans vil for svin - de og vi - se Dig Tom - hed og

legato

Færd, da vor Læng - sel os dri - ver fra Høj - en, og han til vor Ynd - ling os bær.
 Ro, hvis han mö - der Din Til - lid med Ræn - ker, til Hævn vi da væb - ner os fro.
 Savn; o for - sag den da - og Du skal fin - de i El - le - gaard al - tid en Havn.

Hvad Dig saa hæn - der, glem ej Di - ne Ven - ner! Vi staa Dig nær, ja vi staa Dig
 Hvad Dig saa hæn - der, glem ej Di - ne Ven - ner! Vi er Dig tro, ja vi er Dig
 Hvad Dig saa hæn - der, glem ej Di - ne Ven - ner! Ty til vor Favn, ja ty til vor

Ror. *mf* *p*

nær! Hvad Dig saa hæn - der, glem ej Di - ne Ven - ner! Vi staa Dig nær, ja
 tro! Hvad Dig saa hæn - der, glem ej Di - ne Ven - ner! Vi er Dig tro, ja
 Favn! Hvad Dig saa hæn - der, glem ej Di - ne Ven - ner! Ty til vor Favn, ja

vi staa Dig nær, ja vi staa Dig nær!
 vi er Dig tro, ja vi er Dig tro!
 ty til vor Favn, ja ty til vor Favn!

1. 2. 3.

2. Men hvis
 3. Ver - dens
 Favn!

Grønholt.

Allegretto.

XII.

f

P

V. 1. Før at stu - de - re Fol - kets Smag, thi
naar man ved en Me - nings - tvist var

1. den er saa for - skjel - lig, jeg gik i Klub - ber hver en Dag og jevn - lig til Gla
2. delt i tven - de Hæ - re, jeg holdt med den, hvor der var flest, thi der maa Ret - ten

mf

1. nel - - li; og paa Fol - kets Røst jeg der fik fat, den blev straks - den blev straks i A -
2. væ - - re; og var Sa - gen gan - ske tvivl - som - ja - med lidt Snak - med lidt Snak - løb jeg

1. vi - sen sat. *f*
2. let der - fra.

V. 2. Men

1. 2. 3. 4.

V. 3.

Jeg holdt ej af at gjøre Spræl
Med Farer, som var fjærne,
Jeg skrev, at Alt var godt og vel,
Det løste man saa gjerne,
Man sig gav saa tryk til Glæden hen,
Skulde jeg — skulde jeg da forstyrre den?

V. 4.

Da lytted fro den danske Mand
Til Folkevilljens Tale,
Og Konerne den vandt paastand
Ved Bynyt og — Skandale,
Og de hulde Meer bedaaed straks
En Roman — en Roman af den franske Slags.

Andante con espressione.

Therese.

C. J. Hansen.

XIII.

mf legato *p*

1. Alt er svun-det Stor - mens Magt har
 2. Tidt jeg ved Din Mo - der - barm fandt

fluks hver Drøm hen - vej - ret, ø - ver Glæ - dens Far - ve - pragt det sor - te Muln sig
 Trøst for hver en Vaan - de; nu min Kind er fe - her - varm, o sval den med Din

mf legato

lej - red. *mf legato* U - den Trøst jeg staa - for - ladt kun med mit Savn til -
 Aan - de! Lad mit Øj - e styr - kes ved Din glim - mer - lø - se

ba - ge, Du al - e - ne, tau - se Nat! Tør lyt - te til min Kla - ge. *mf*
 Skyg - ge! Lad i - gjen Din mil - de Fred i det - te Hjar - te

f *pp*

2. byg - ge! O lad i - gjen Din mil - de Fred

det - te Hjar - te byg - ge! *mf legato* *p* *p*

Allegretto.

En Jösseherreds - Polska.

XIV.

Grim.

1. Far da vel, min Søn! Du sid - ste Gang os ser: op til Jor - den grøn vor
 2. O Far - vel, Far - vel! Vor Vej da skil - les maa; men i e - vig Gjæld til

Vej gaar al - drig mer; Vi har søgt, og fun - det Maa - let for vor Trang,
 E - der vil jeg staa. Therese. Tak for Min - der gla - de! Aage. Tak for tro fast Færd!

Ror af Ellefolk.

Du har stridt og vun - det Kraft til man - dig Gang. O men e - vigt skal vi
 Trygt i nu for - la - de Ven - nen, i har kjær! O ver ham skal tro The -

min - des. Aa - ge Brink. Of - fer for Din Spot!
 re - se vaa - ge. Om - ma! snart jeg dör, et

Bjernø.

Aage og Therese.

Hils Hr. Orm! Men hör: för - var ham rig - tig godt! Frem - ad u - den Rast paa
 Ellefolkene. Drag da u - den Rast din

Li - veta Som - mer - vej! Maa - let stan - der fast og Kraf - ten svig - ter ej.
 ly - se Som - mer - vej! Sku mod Maa - let fast og Kraf - ten svig - ter ej.

Alle. Go - de Aan - der vær - ne om det kjæk - ke Mod, El - skovs kla - re Stjer - ne

ly - ser for vor Fod, den skal split - te hver en fjendt - lig Taa - ge.